

Příběhy našich sousedů

Drahomíra Mertlová

Scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: Lucie Hrstková, Amálie Miščíková, Jana Marie Růžičková, Klára Amálie Štolbová

Pedagogické vedení: Mgr. Nikola Grbavčicová

Základní a mateřská škola Dolní Beřkovic, příspěvková organizace

Nádražní 250

Dolní Beřkovic, 277 01

Paní Drahomíra Mertlová při natáčení rozhovoru 20. 4. 2023

Tatínek paní Drahomíry Mertlové, rozené ze Stanowski, byl polský šlechtic. Zahynul při obraně československých hranic v září 1938. Ona sama málem přišla o život v roce 1944, když její rodný Hodonín bombardovali Američané. Ten den byla na zahradě, když na ni začal soused volat, ať se schová do sklepa. Bohužel jeho dům dostal plný zásah. Její kamarád, sousedův syn, nálet nepřežil. Dům, ve kterém se Drahomíra schovávala, byl leteckým útokem také zničen.

A já jsem byla v tý vile, kde jsme bydleli jako devítiletá. Devět, devět, devět... devět hodin zasypaná.

Z hrozného zážitku se jí dochovala střešina z ničivé bomby, která jí spadla k nohám. Střešinu pevně svírala v rukách i v nemocnici, kam ji poslali na vyšetření.

No, a tak jsem si ji vzala a nenechala jsem si ji v tý nemocnici, aby mně ji sebrali, protože mně ji chtěli sebrat. Nenechala, a tak jsem s ní přišla až k tomu strejdovi, kde už byla maminka a byla šťastná, že jsem živa a zdráva.

Foto střepiny bomby z bombardování Hodonína

Rodina se po válce přestěhovala do Prahy, kde náhradou za vybombardovaný dům dostala byt v centru Prahy. Válečnou situaci prožívala paní Mertlová v jiných kulisách při sovětské okupaci v srpnu 1968. Zavolala jí kamarádka, že v Pařížské ulici jsou tanky. Drahomíra jí nevěřila, ale když se podívala z okna, opravdu je spatřila.

A nám to dělo tankový vysloveně šlo do našich oken. My jsme žily s maminkou se staženými roletama.

Když na Staroměstském náměstí jezdily tanky, snažila se to paní Mertlová zdokumentovat na kameru.

A představte si, že mě vyhmát někdo, že točím a cizí pán řekl: „Jdou za váma.“ A já jsem mu tu handku svěřila, cizímu člověku. A on to obešel a tu handku mi vrátil.

Paní Drahomíra se musela vedle dramatických událostí z války a srpnové okupace vyrovnávat ve svém soukromém životě se smrtí svých blízkých. Zemřel jí půlroční syn, jehož měla s režisérem Pavlem Mertlem.

Ano, měla jsem syna s Pavlem a vlastně jmenoval se Miroslav a byl miminko malinký. Drásám si ránu ještě pořád.

Synkovi byl nalezen shluk u srdce, který bylo nutné operovat. Nález označili lékaři jako zakrnělé dvojče. Zemřel v roce 1960.

A dostal pooperační zápal plic a na to umřel.

Paní Mertlová zažila i smrt své maminky na Nový rok 1982, a to jí zanechalo špatnou vzpomínku na celý život.

Vona mně najednou říká: „Drahuško, já nemůžu dý-...“ Takhle si dala ruku, to -chat nedořekla.

A co by vzkázala dalším generacím?

Aby se nenechali. Aby si šli tvrdě za svým. A aby si nenechali do ničeho mluvit.

Úvodní workshop s panem Šimkem 3. 4. 2023

Dokončování scénáře 18. 4. 2023

Natáčení audio reportáže v Signál rádiu v Mladé Boleslavi 9. 5. 2023

Natáčení audio reportáže v Signál rádiu v Mladé Boleslavi 9. 5. 2023

Lucie Hrstková

Amálie Mišítková

Jana Marie Růžičková

Klára Amálie Štolbová

